

Tranenwep : stadsverhalen

kreunend en steunend duwen de loco's motieven voort. Het betonnen Permeke draait dagelijks hoekig door en met pluimen van rook dansen de boten en dames de haven binnen. De vishandel verkoopt lekkers onder de toonbank door. In Tranenwep zijn de huizen hoog en de straten breed, de mannen slick en de vrouwen heet. De mensen verdwijnen als mieren tot net buiten de rand, alwaar de dozen slechts enkele hoofden herbergen en de rest gewoon leeft op de straat. Tussen de hoge hakken en de vette krullen door worden handen gegeven, geworpen, gedooft en gehakt. Pakt, pakt nu, de Gijnbeenstraat, daar klopt het hart van wel 700 man, en meer, matrassen en al.

Vandaag was ik veel en alleen, Leonard. De boer ploegde voort in de stad. Het was aan het water dat ik in de verte de rest van de wereld zag.

Vogels beginnen hier en daar weer te zingen

Zingen deden de vogels. 07:00 's morgens werd ik wakker. Ik stond op en ging terug liggen. Ik viel terug weg. 07:14 werd ik verwaast wakker. Ik ging naar de badkamer, friste mij op. Ik hoorde de zingende vogels op de achtergrond en deed mee. Gelukkig was ik. Ging naar onder pak de melk, nesquick en rolde een jointje. Eén vogeltje stopte met zingen en kwam bij mij zitten.

- J.

Ver van brief

De kleinste uurtjes zullen gewoon zijn. De kleinste regen is genoeg regen. Wat wil je zingen? Ik kan hier beginnen. Ik schrijf nog maar net.

Weten vogels soms dat het landschap in de nacht valt?

De bloem neemt af, het ruisen van de geringste steen, en daar weer de geringste stap. Ik denk zo ver voor een paar te luister het gebaar om me terug te zien waarin het ben zo ver

Zo niet te beschrijven wordt dierbaar als het ze voor je meebreng.

- G

“wacht!” roept men hard

_____//.....
/ _____

“wacht, tot straks, tot later, want dan.... dan wordt het beter”

er wordt systematisch hard gewerkt, aan ons, dan?

we horen de katrollen draaien, worden kermis gewijs gegrepen voor een cent.

We verslapen ons vanuit de cel aan een goed gebouwd illusoir leven,

En wanneer we ons hoofd verheffen om te kijken of de tijd zo nog is vergaan,

Zeg ik je: “tot straks”, vertwijfelend zacht.

De stad is snel
en jaagt mij op.
Ik ben één van de vele stipjes
in haar rimpels.
Ik ga met haar mee.
De stad groeit en krimpt
roept en sust.
Soms is ze heel dicht bij me, voelt ze alsof ze de mijne is,
soms helemaal niet.
Ze is een moeder, een vriendin, een mentor en een vijand.

De stad is snel,
soms veranderen we samen,
meestal niet.

—

Wit, saai, lijkt op een cel,

niet veel volk en opeens kwam er één bij.

Ik ben god weer profeet

Maar houd dat onder ons

Ik wil dat niemand het weet

De enige opzichten

En duld geen twijfels noch leugens

(S)

Soms lijkt wat ons menselijk maakt ons de nek om te draaien.

Meestal niet snel en proper, in één soepele beweging,

maar zoalsdie verdomde slangenbeten van vroeger:

pijnlijk trekkend, verbrand door mensenhanden.

Een tijdje gevangenis,

daar wordt een mens niet bijzonder vrolijk van

—en terecht!- brult men op de barricades.

Maar hoe moet het dan verder met al die open wonden, dat rauw rood vlees?

Laat ons een pleister plakken, voorlopig,

en zeg me wanneer het pijn doet.

Schoonheid en Troost, pleisters op onze open wond(er)en.

Het is hier kil en koud.
Ik hoor de echo's van de omgeving.
Kale muren, weinig licht.
's Nachts ronkend geluid. Niet kunnen slapen.
Piekeren, ijsberen.
De frustraties laaien op.
Hoelang duurt het nog? Ongeduld.
De klok tikt traag voorbij.
Niets te doen, alleen maar denken.
Je ziet bijna geen mens. Voelt je heel eenzaam.
Deuren blijven gesloten. Je bent een gevaar.
Eten door het luikje. Ben ik nog een mens?
Volproppen met medicatie. Ze leggen je lam.
Minuten duren uren en uren duren dagen.
Je moet het maar ondergaan.
Een straf of uit bescherming.
Ze geven er altijd een uitleg aan.
Hier wil ik niet meer zijn.

Ik ben geen lid van enige subcultuur

Ik val dus uit de boot

Mijn ontreddering is groot

Hahahahaha

Toch niet voor jou

Maar wel megalomaan

Hahaha

Ik ben god weer profeet

Maar houd dat onder ons

Ik wil dat niemand het weet

De enige opzichten

En duld geen twijfels noch leugens

(S)

Soms lijkt wat ons menselijk maakt ons de nek om te draaien.

Meestal niet snel en proper, in één soepele beweging,

maar zoalsdie verdomde slangenbeten van vroeger:

pijnlijk trekkend, verbrand door mensenhanden.

Een tijdje gevangenis,

daar wordt een mens niet bijzonder vrolijk van

—en terecht!— brult men op de barricades.

Maar hoe moet het dan verder met al die open wonden, dat rauw rood vlees?

Laat ons een pleister plakken, voorlopig,

en zeg me wanneer het pijn doet.

Schoonheid en Troost, pleisters op onze open wond(er)en.

Hoe vloog je zo grif in dit gifspinneweb van echo's, een stad ondergronds? – Ik was bang van de spinnen

Of kwam daar je dood aan te pas? – Nee, ik was al dood vanaf ik sliep

(L voor RB Ik, nobody ik ben geen fantasie)

//

Waar zij was willen ze weten en hoe voordat... willen ze weten En dat ze was dat weten ze al maar hoe ze hier terechtkwam dat willen ze niet horen alleen dat

ze hier terechtkwam in dit spiegelpaleis Maar ze spreekt niet meer Maar dat weten ze niet omdat ze het niet zegt

(K voor RB Ik, nobody ik ben geen fantasie)

//

Waar was jij? – In de bioscoop

Wie bracht je? – Mijn broer

Hoe kwam je terecht hier in dit pretpark? – Te voet

Hoe vloog je zo grif in dit spinnenweb van echo's in een stad ondergronds? – Door een complot

Of kwam daar je dood aan te pas? – Waarschijnlijk wel, ja.

(F voor RB Ik, nobody ik ben geen fantasie)

//

Waar was jij? – In een andere dimensie, parallelle werelden die bijna geen mens kan zien

Wie bracht je? – Ik ben daar op eigen houtje heengegaan, er moesten dingen opgelost worden...

(N voor RB Schoonheid & Troost)

//

Laat dit een getuigenis zijn

Een dagboek dat we schreven

Op een plaats buiten de maatschappij

In een gat

Waar leegte en de muren

Ons dreigen te verlammen

Ontsnappen onmogelijk

-of toch moeilijk- blijkt te zijn

En veel mensen ons zeggen

Hoe men dat zo doet

Overleven

...

Laat dit een getuigenis zijn

Waar was jij? – In de gevangenis

Wie bracht je? – De politie

Hoe kwam je terecht, hier? – Stout geweest, ik heb een dode vrouw geslagen

Hoe kwam je terecht, hier, in dit vleesverwerkende spiegelpaleis? – Ik heb poorten gebouwd tussen de werelden en zo kwam ik in deze slachterij, om iedereen te bevrijden

Hoe vloog je zo grif in dit gifspinnenweb van echo's, een stad ondergronds? – Door de zelfgebouwde poorten kwam ik naar de hel om daar iemand uit te halen

En kwam daar jouw dood aan te pas? – Meerdere malen ben ik gestorven maar telkens kwam ik terug en ik zal ook opnieuw steeds terugkomen...

(S voor RB Ik, nobody ik ben geen fantasie)

//

Waar was jij?

Op een plaats buiten de maatschappij waar leegte en de muren mij dreigen te verlammen

Wie bracht je?

Mijn van de pot gerukte gedachtegang terwijl ik op mijn gemak alles en iedereen aan het uitschijten was en iedereen wou kwetsen

Hoe kwam je hier terecht, in dit pretpark?

Verkeerde keuzes, foute vrienden, mijn ego had de bovenhand toen

Hoe vloog je zo grif in dit gifspinnenweb van echo's, een stad ondergronds?

dankzij het gif van het spinnenweb, dit vleesverwerkende spookhuis

Of kwam daar je dood aan te pas?

Ik stierf elke dag door mezelf tekort te doen, en die barstende koppijn verteerde mij

(M voor RB Ik, nobody ik ben geen fantasie)

Niets te doen

zitten in het groen

rijg de tijd aaneen met sigaretten

oog op de klok

wachten op de dood

zien dat ik het niet verkloot.

(S voor RB Ik zit in het groen en ik houd van)

//

Je zit in het groen en je wacht... het is nacht

Je wacht, je zit tussen bomen en zoete jasmijn, omarmd door schaduwtakken. het is een nacht die niet afkoelt, een nacht waarin zout zweet plakt. het is een nacht waarin je mieren je lijf laat versieren en vleermuizen, zwaluwen zag.

Je wacht, je fluistert verhalen, doofstom voor de nachstad. het is een nacht die je plaagt, een nacht waarin zoet zweet plakt. het is een nacht waarin je dromen je hoofd laat beroven en beroering, vervoering verlangt.

Donderdag 6 april: spek en eieren

- 32 eieren
- 500g ontbijtspek
- Plastic messen
- Koffie
- Koffiefilters
- 3l melk

Dinsdag 11 april: frangipane taart

- Bladerdeeg

Donderdag 13 april: waterzooi en zoet beleg ontbijt

- 800g kipfilet
- 3 wortels
- 1 prei
- 4 aardappelen
- 1 citroen
- 1.5dl room
- 3 blokjes kippenbouillon
- Verse peterselie
- 1 kan water
- 3l melk
- 3 potten choco
- 2 potten pindakaas
- Hagelslag
- Speculaasjes
- Luikse stroop

Donderdag 20 april: waterzooi en wentelteefjes

- 800g kipfilet
- 3 wortels
- 1 prei
- 4 aardappelen
- 1 citroen
- 1.5dl room
- 3 blokjes kippenbouillon
- Verse peterselie
- 1 kan water
- 5l melk
- 10 eieren
- Bruine suiker

Dinsdag 25 april: kriegentaart

- 2 vellen bladerdeeg

Donderdag 27 april: fruitsla

- 3 mango's
- 2 pompelmoezen
- 6 sinaasappels
- 5 appels
- 5 bananen
- 3l yoghurt

Ik ben Samsa's hoop op verlossing.
menselijk contact.

Ik ~~zit~~ lig hier in zijn lege kamer,
onder het stof.

~~Ik hoop~~ ~~Ik was~~ altijd vanzelfsprekend,
maar nu

~~Ik~~

Het is voor het eerst dat ik zelf hoop.

~~Gek is~~ Dat voelt raar.

met Blijf over naar het oude
rijt te doen in deze bak
al een smaken van oude
den het maken van smelt
het is een liggen in mijn beddelade !!

Op een dag word ik ineens een bootje
zonder water. ~~Ik had~~

Ik heb dorst.

Ik bladder af.

Ik droog uit. ~~en zak~~

Ik ben de hangplek van 3 jongeren.

Ik word uitgedroogd

Op een dag word ik opeens een bootje
zonder water.

Oud

uitgedroogd
en dorstig.

Op een dag ~~zit~~ hangen drie jongeren
in mijn kaguit en ik denk: ik ben gepasseerd.

niets is wat ik ben
niets is wat ik doe
niets is wat het me hier schelen
verstuur! hooorde jij mij

Niets bleef over van het oude
Niets is wat het zijn moet.
Niets is minder dan iets
Niets blijft een interessant onderwerp!

OP EEN DAG WERD IK INEENS

en ontstoken teen

Voorbeelden ter inspiratie:

- iemand die ik zou willen zijn
- iemand die ik zou willen spelen
- een betere versie van mezelf
- een mislukte versie van mezelf
- een totaal andere versie van mezelf
- een film personage
- een dier
-

OP EEN DAG WERD IK INEENS

Vul in:

EEN ONTSTOKEN TEEN

Nu zie ik er zo uit:

*ROOD, GLIMMEND
EN GEZWOLLEN*

Eigenschappen:

*GESPANNEN, ETTERIG,
LASTIG, ONGEWENST*

Dromen/wensen:

IK WIL MIJN RIJBEWIJS

Angsten/zorgen:

*IK HOOP DAT ZE
SANDALEN DRAAGT*

Typische dag in mijn leven:

ZWETERIG, PIJN
DR. GEBLAZEN GEVOEL

.....

Mijn verleden:

IK WAS EEN GEWONE TEEN

.....

.....

Mijn toekomst:

ONTHAST HOPELIJK

.....

.....

OP EEN DAG WERD IK INEENS

Voorbeelden ter inspiratie:

- iemand die ik zou willen zijn
- iemand die ik zou willen spelen
- een betere versie van mezelf
- een mislukte versie van mezelf
- een totaal andere versie van mezelf
- een film personage
- een dier
-

OP EEN DAG WERD IK INEENS

Vul in:

..... *gelezen*

Nu zie ik er zo uit:

..... *geheellijk*

Eigenschappen:

..... *sterk*

..... *energiek*

..... *dom*

Dromen/wensen:

..... *stem zijn*

Angsten/zorgen:

..... *geen*

..... *zorgen*

Typische dag in mijn leven:

hard

.....
.....
.....

Mijn verleden:

zwaar

.....
.....
.....

Mijn toekomst:

beter

.....
.....
.....

OP EEN DAG WERD IK INEENS

Voorbeelden ter inspiratie:

- iemand die ik zou willen zijn
- iemand die ik zou willen spelen
- een betere versie van mezelf
- een mislukte versie van mezelf
- een totaal andere versie van mezelf
- een film personage
- een dier
-

OP EEN DAG WERD IK INEENS

Vul in:

Een real housewife of New York City

Nu zie ik er zo uit:

Extensie

Double D

Colgate smile

Eigenschappen:

Egotistisch

Oppervlakkig

.....

Dromen/wensen:

De rijkste man

aan de haak

staan

Angsten/zorgen:

Hoe ik eruit zie

Wat de paparazzi schrijft

.....

Typische dag in mijn leven:

Smoke-up, hair, nails
Tan, shoppen en
Aardbeien

Mijn verleden:

Veel agents

.....

.....

Mijn toekomst:

Meer make up
Meer geld
Minder rumpels

Brief van ver

Wat wil je weten? Ik ben zo ver dat ik soms denk de kleinste stap, het geringste gebaar zullen genoeg zijn om me terug te zien.

Het landschap in de regen waarin ik schrijf is zo ver zo niet te beschrijven, maar de kleinste bloem, de geringste steen wordt gewoon en dierbaar als ik ze voor je meebreng.

Luister, het ruisen van de regen neemt af, vogels beginnen hier en daar weer te zingen. Het kan nog net een paar uurtjes voor de nacht valt.

Uit: *Het orgeltje van yesterday*, 1968. Rutger Kopland

Dit is een brief van ver, voor jou, dicht bij me.

Ik overschouw je.

~~Opdat ik~~

~~Ik maak een~~

Een totaalplaatje van

Jou op mijn netvlies.

~~Opdat ik je~~

~~bijhou.~~

De kleinste bloem, de geringste steen wordt gewoon en dierbaar als ik ze voor je meebreng.

Als je ze vastpakt en op je tafel legt.

Of in een vaas. Op je nachtkastje. In de glazen kast.

Een altaar van spullen die zo gewoon

worden, maar zo gemist als ze weg

zouden gaan.

Dingen worden zo gewoon en zo dierbaar als ze op een nachtkastje staan, in een glazen wandkast. Een

altaar van spullen. Zo gewoon, maar zo gemist als ze weg zijn.

Brief van ver voor jou dichtbij

omdat opdat ik je

je byhou

op mijn netvlies

Ik zie niet

het verleden

Dit is een brief van ver voor jou dichtbij

opdat ik je byhou

Een totaalplaatje van jou op mijn netvlies

Opdat ik je bijhou

Welkom bij Radio Begijnenstraat

Het thema van deze uitzending is **METAMORFOSE**

.....

(interviews, gedichten, eigen teksten & muziek, etc wie, wat, waarom -----)

nog meer water bij de wijn
tot er alleen maar water zal
zijn zonder smaak zonder geur
zo keert wij samen de doof tegemoet

Misschien slaapt er nog iets diep in je hoofd

want taal kan slapen
je probeert je te bedenken wat je droomde
terwijl de droom alweer verdwijnt
in een steeds donkerder wordende schemer
nog voor je de woorden ervoor terugvindt

ik droom... ~~VAN GELUK EN HULP ~~DE~~ ROND MIJN ZIJ~~

DAK OBIT NEN TIJGER ZAL ZIJN
DAT DOOR DE VLAMMEN KNALT
ZONDER ALTE VEEL PIJN
MAAR VOORLOOPIG ZENNE KIK NEN
TEDDY BEER EN EM IK NOG ALTE VEEL
ZEER.

EN IK ZWEER DAT DEN HEER
MEI OBIT VERGEEFT
VAN AL MEN FOUTE DA KIK MOKTE
EN GENE ZWAANS KEMER
VIT GELEERTS

Hoe heerlijk, ach hoe licht
Is het verzaken van een plicht,
Het boek dat voor ons ligt
Blijft ongelezen, dicht!
Lezen vergt geduld.
Studeren stelt niets voor.
De zon verguldt
Zonder één moeilijk woord.

De rivier stroomt voort, uiteindelijk,
Zonder eerste druk.
En de bries die blaast,
Zo vanzelfsprekend ochtendlijk,
Heeft, daar ze tijd heeft, geen haast...

Boeken zijn vellen papier met inkt bedrukt.
Studeren is iets dat onduidelijk verduidelijkt
Het verschil tussen niemendal en niets.

Hoeveel beter is het, wanneer het mist,
Te wachten op Dom Sebastião,
Of hij nu komt of niet!

Groots is poëzie, goedheid, schone kunsten...
Maar kinderen zijn 's werelds schoonste gunsten,
En bloemen, muziek, maanlicht, en de zon die op z'n
hoogst
Teleurstelt als hij niet doet groeien maar verdroogt.

En al het overige is dus
Die geen verstand van financiën had,
Noch, naar verluidt, een bibliotheek bezat...

(Fernando Pessoa)

licht is het... d'ongher verduweld. sochtens
verlijk nou de middey als de zon
en. dan nou er verlichting bramen
vud van dander verwachtten wij
y licht. het nou mooi licht zijn nou de
verduweld in de Bosen zonder licht

wanneer...

Brief vanuit de toekomst (in die ik vrij ben)

aan ~~H:~~ MOEDER (mezelf, familie, vrienden, dokter, advocaat,

Datum 21-01-2018

Plaats

Beste...

Hoe heerlijk, ach hoe licht is het...

~~het leven.~~

~~DAT IK VRIJ BIK~~

DAT IK VRIJ MAG ZIJN . .

ALST LEVEN HEEFT ~~WEEK~~ ZIET ER ROOSKLEURIG
UIT.

Hoeveel beter is het, wanneer...

Geduld (Leonard Nolens)

Hou me vast, geduld,
ook nu we samengaan
Als gaan en hurken,
strelen en kapotte handen.
Als je kunt
zal ik mij ook vanavond kuilen
Voor de nacht,
en dromen,
dromen dat ik slaap,
En dat ik slaap
door alles heen en iedereen.
Als je me wekt
zal ik me morgenochtend buigen,
En buigen opnieuw,
over mijn bord,
een vrouw,
het lot
Dat mij aan tafel roept
met zijn afwezige stem.
Ik zal er eten van haar brood,
haar vlees,
en eten
Tot ik niet meer kan,
en weggegeten ben.

BEHULPZAAMHEID

Hou me vast, (een eigenschap die je wil hebben)

WEN IK wandelde in Schilde, zag ik een
de dame

was aan het sukkelen.

het was Koud

OTS WERD MIE HART GOUD

ging ik haar helpen

om te oversteken.

Hou me vast, Loehmate, (een eigenschap die je wil hebben)

* Laat we Samen. Volt ~~be~~ gaan

* Laat we Samen winn

* Laat we Samen gaan

* Blijf be me, ~~to~~

* kus mama

geluk

Hou me vast, ~~het~~....., (een eigenschap die je wil hebben)

ook we nu niet samen gaan

- NIEUWS UIT DE MOR
- VOOR MIJ EEN KLEINTJE MET MAYONNAISE AUB
- BEDANKT VOOR UW BIJDRAGE
- VERZOEK PLAAAT!
- DE GESLOTEN DEUR ONTSLOTEN
- UITZENDING OP LOCATIE
- DIT VERHAAL KOMT ~~ONS~~ BEKEND VOOR!
- LAAT ONS NU DAN EVEN BEZINNEN (PASTOOR)
- WAT LEEFT ER IN DE WANDELGANGEN?
- OPGEPAST! SLIPGEVAAR!

Geen gedicht als een mens
met de hand op het hart, een man
die staat, bestaat
in de menigte, de menigte
verstaat, bestaat
uit de menigte, meent, ja
meent
met het hart op de hand
wat hij zegt,

Ik ben geen lid van enige subcultuur
ik val dus uit de boot
mijn breedte is groot
hahahahaha
toch niet voor jou
maar wel megalomaan
hahahahaha
ik ben god dan weer prefect
maar hou dat onder ons
ik wil dat niemand het weet
de enige opzichten
en dubel geen twijfels noch leugens

IK DROOM DAT IK ...

WAKKER BEN

met hen
gewest

IK DROOM DAT IK NOOIT ... hen geweest

~~MIER~~ BIJ JOU JOU WEN
HER BEN GEWES

IK ZOU WILLEN DROMEN DAT ...

ik SLAAP

WANT HET IS NACHT, EN IK BEN...

~~WAS~~ DAAR

IK DROOM DAT IK WAKKER WORD

IN DE BEGJNEN STRAAT, EN ...

~~DAN IS HET TIJD~~

ME ZELF

~~WAS~~

~~HET~~ HERKEN